

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΒΟΥΛΗΣ
ΜΗΤΡΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ: ΚΖ' ΙΟΥΛΙΟΥ

ΜΗΝΙ ΙΟΥΛΙΩ ΚΖ'
ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΒΟΥΛΗΣ
ΜΗΤΡΟΣ ΤΟΥ ΑΓΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

ΕΝ ΤΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Μετά τόν Προοιμιακόν, τό Μακάριος ἀνήρ.
Εἰς δέ τό Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ'
καί ψάλλομεν γ' τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, καί γ' τῆς
Ἀγίας Εὐβούλης.

Τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος
Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἐπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων...
Ὁ ἰαμάτων τήν χάριν δεδεγμένος...
Ὁ ἐξ ἀϋλων πηγῶν τοῦ σωτηρίου...

Τῆς Ἀγίας Εὐβούλης, τά ἐξῆς:
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυρσι.

Ὡς τῷ φόβῳ τοῦ κρείττονος, τήν ζωήν
κατευθύνουσα, ἐναρέτοις πράξεσιν
ἐθεράπευσας, καί πολιτείας ἀειμνότητι, καί τρόπων
σεμνότητι, καί ἀγάπη ἀληθεῖ, καί καρδίας
θερμότητι, τόν Παντάνακτα, διά τοῦτο Εὐβούλη, τῆς
ἀλήκτου βασιλείας ἠξιώθης καί τῆς Ἁγίων
λαμπρότητος.

Ως ἑλαία κατάκαρπος, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, γεωργία πίστεως ἀνεβλάστησας, οἷα καρπὸν εὐθαλέστατον, τὸν Παντελεήμονα τὸν ἐν μάρτυσι κλεινόν, οὗ τὸ ἔλεος ἄφθονον, ἐν τοῖς πάσχουσιν, μεθ' οὗ ἤδη Εὐβούλη μακαρία, ἐν Χριστῷ εὐφραينوμένη ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρέσβευε.

Εὐβουλία τῆς χάριτος, καὶ ἐν γνώμῃ θεόφρονι, φερωνύμως ἅπαντα διετέλεσας, Εὐβούλη μῆτερ θεόληπτε, τὸν ἅγιον βίον σου, καὶ Ἁγίων τοῖς χοροῖς μετὰ τέλος τὸ ὄσιον συνηρίθμησαι, καὶ ὄρας σὺν υἱῷ σου τῷ ἁγίῳ, τῆς Τριάδος τῆς Ἁγίας, τὰς ὑπὲρ λόγον λαμπρότητας.

**Δόξα. Τοῦ Ἁγίου
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν

**Ψάλλομεν τοῦ Ἁγίου
καὶ εἶτα τῆς Ἁγίας τὰ ἐξῆς:**

Ἦχος α'.

Φερωνυμία κοσμουμένη, τοῖς ἔργοις ἐπεσφράγισας, τὴν δοθεῖσαν σοι κλῆσιν, σοφῶς γὰρ βουλευσαμένη, ἐν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος,

ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνη Εὐβούλη διέπρεψας· καὶ
θεράπεινα ἐκλεκτή, καὶ ἅγια ἐν ἅπασι, τοῦ ἐν
ἁγίοις δοξαζομένου Θεοῦ ἡμῶν, ἀληθῶς
ἀνεδείχθης, πάντα γὰρ τὰ σὰ Χριστῷ ἀνέθου, ὅλη
ψυχῇ Αὐτόν ἀγαπήσασα, καὶ νῦν τῆς ἄνω ζωῆς,
ἐπαξίως τυχοῦσα, σὺν τῷ υἱῷ σου πρέσβευε ὑπὲρ
τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος β΄.

Εὐαγγελικῶς Χριστῷ λατρεύουσα, καὶ
σωφρόνως καὶ δικαίως πορευομένη, ἐν τοῖς
δικαιώμασι Κυρίου, μακαρία μήτηρ πέφυκας
Εὐβούλη θεόφρον. Ὡς γὰρ ρίζα ἀγλαόκαρπος,
βλαστόν θεῖον προήγαγες, Παντελεήμονα τόν
ἔνδοξον, καὶ καλῶς αὐτόν ἐκθρέψασα, ἐν παιδείᾳ
καὶ νουθεσίᾳ κρείττονι, ὡς προσφορὰν
εὐπρόσδεκτον τῷ Θεῷ προσήγαγες, τόν σόν
ἄμεμπτον βίον, διό στεφάνῳ δόξης σε, ὁ Σωτὴρ
λαμπρῶς ἐκόσμησε.

Ἦχος γ΄.

Αρετῶν ἐπιδόδεσι, καὶ ἀγαθῶν πλούτῳ
πράξεων, ὡς τὰ ἄνω φρονοῦσα καὶ ζητοῦσα
τόν Θεόν ἐδόξασας, Εὐβούλη θεόληπτε. Τῶν γὰρ
χαμαί συρομένων, τόν νοῦν χωρήσασα, πρὸς τό
βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, ὀλοτρόπῳ σπουδῇ
ἔσπευσας, θεοπρεπῶς ἀκολουθήσασα, τοῦ Σωτῆρος
τοῖς ῥήμασι, καὶ νῦν τυχοῦσα τῆς ἐφέσεως, καὶ τῆς
μακαρίας ἐμφορουμένη χαρᾶς, ἀδιαλείπτως
πρέσβευε, τυχεῖν καὶ ἡμᾶς, τῆς θείας μακαριότητος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἀπόστιχα

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων, ἄγειν φιλομάρτυσι χρέος, οὗτος γάρ τόν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καί ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τήν παρ' Αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στιχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον...

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου Εὐβούλη πάνσεμνε, καλῶς πολιτευθεῖσα, θεολήπτω καρδία, τῆς ἄνω Βασιλείας τῶν ὑπέρ νοῦν, ἀγαθῶν κατηξίωσαι, καί τῶν ἁγίων τῆς δόξης συγκοινωνός, ἀνεδείχθης καί συμμετοχος.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ...

Ττόν τοῦ Χριστοῦ ἀριστεά Παντελεήμονα, καί τήν αὐτόν τεκοῦσαν, θεοφόρον Εὐβούλην τιμήσωμεν βοῶντες συμφώνως αὐτοῖς. Τόν Χριστόν ἱκετεύσατε, μήτερ ἁγία καί τέκνον θεοειδές, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ ἁγίου, ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείων τρόπων σου τῇ ἐπιστήμῃ, νέμεις ἄμισθον, τὴν θεραπείαν, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἐν πνεύματι, ὅθεν ἡμᾶς πάσης νόσου ἀπάλλαξον, Παντελεήμων ἐλέους θησαύρισμα, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθε ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εὐβούλης.

Ἦχος πλ. α'. Τόν συνάναρχον λόγον.

Φερωνύμως τό θεῖον Κυρίου βούλημα, θεοφόρε Εὐβούλη καλῶς πεπλήρωκας, καί ἁγίων τῆς χαρᾶς λαμπρῶς ἠξίωσαι, σύν υἱῷ σου ἀθλητῇ, μεθ' ὧν πρόσβευε αἰεὶ, δίδόναι παισιμάτων λύσιν, τοῖς σέ τιμῶσιν Ἁγία, παρά Θεοῦ καί μέγα ἔλεος.

Της ερηφου ποδισης ηχος α'
ΚΟΙΝΟΝ

Τῷ ἁγίῳ ναῶ σου ἀθλητὰ γεν-
νοῦσάτε, ἀπο πειρασμῶν σου βεβίαια
καὶ ανδρείου προσιτεύσου, ομοῦ συν τῇ
φροσῶσῃ σε μητρὶ, εὐβούλῃ τῇ ἁγίᾳ
γυναικί, ἵνα μελομεν ἐκ βάθους τῶν
καρδιῶν, κραυγαζούτες τοὺς ἀδελφούς σου,
Χαίροις Παντελεήμων ἀθλητὰ,
Χαίροις παμφάρμακῶν ἁγίε,
Χαίροις τῶν ασθενούντων ἰατρὸς ὁ
ἀκατάβητος.

ΕΝ ΤΩΙ ΟΡΘΡΩΙ

Μετά τήν α' στιχολογίαν. Κάθισμα.
Ἦχος α' . Τόν τάφον Σου Σωτήρ.

Μητροός τό εὐσεβές...

Δόξα, ὁμοιον τῆς Ἁγίας.

Ὡς ρίζα εὐκλεής, γεωργεῖς τῷ Κυρίῳ, βλαστόν
ἀειθαλῆ, θεοφόρε Εὐβούλη, ἐλέους τόν
ἐπώνυμον καί ἐν μάρτυσιν ἔνδοξον, μεθ' οὗ
σήμερον, ἀσματικῶς σε τιμῶμεν, ἵνα λάβωμεν, ταῖς
πρός Θεόν σου πρεσβείαις, πταισμάτων
συγχώρησιν.

Καί νῦν. Θετοκίον.

Δυσώπει ἐκτενῶς, τόν Υἱόν σου Παρθένε, ὡς
σκέπη τῶν πιστῶν καί ἀντίληψις μόνη, διδόναι
ἡμῖν ἔλεος καί πταισμάτων τήν ἄφεσιν, ὡς ἄν
Ἄχραντε, ἐν μετανοίᾳ τελείᾳ βιωσάμενοι, τῆς
οὐρανῶν Βασιλείας, γενώμεθα μέτοχοι.

Μετά τήν β' στιχολογίαν. Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον...

Δόξα, ὁμοιον, τῆς Ἁγίας.

Εν εὐσεβείᾳ καὶ ἐν ἔργοις ὁσίοις, ὅλον τόν βίον
διανύσασα μήτηρ, τοῦ Παρακλήτου σκεῦος
ᾧφθης εὐχρηστον, ὅθεν τῶν καμάτων σου,
δεδεγμένη τό γέρας, πρέσβευε πρὸς Κύριον,
μακαρία Εὐβούλη, ἵνα ρυσθῶμεν πάσης ἀπειλῆς
καὶ προσβολῆς, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον

Υπερφυῶς ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἱμάτων, μετὰ
σαρκός τόν Ὑπερούσιον Λόγον, δίχα τροπῆς
τεκοῦσα καὶ συγχύσεως, μέγα ἰλαστήριον, καὶ
σωτήριος κλίμαξ, τῶν ἀνθρώπων πέφηνας,
διασώζουσα πάντας, τοὺς ὀρθοδόξους μέλλοντας
Ἀγνή, τοῦ τοκετοῦ σου τό μέγα μυστήριον.

**Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.**

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη...

Δόξα, ὅμοιον, τῆς Ἀγίας.

Εὐβουλίας κρείττονος μήτηρ Εὐβούλη, τοὺς
καρπούς τρυγήσασα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν,
ταῖς πρὸς Χριστόν ἱκεσίαις σου, αἰεὶ ἐκτρέφεις,
μεθέξει τῆς χάριτος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα Χριστοῦ ἡ μήτηρ, καί θερμή ἀντίληψις τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, σκέπε ἀπαύστως καί φύλαττε, πάσης ἀνάγκης τούς σέ μεγαλύνοντας.

Ἀντίφωνα καί λοιπά ὡς ἔχουν ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου ὡς ἔχουν ἐν τῷ Μηναίῳ, καί τῆς Ἁγίας ὡς ἐξῆς, οὗ ἡ ἀκροστοχίς:

«Τὴν θεόφρονα Εὐβούλην μέλπω. Γερασίμου.»

Ὡδή α΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Τῆς μακαρίας τυχούσα μήτηρ ζωῆς, καί τοῦ Θεοῦ πνεύματος, λαμπομένη τῷ φωτί, φωτισμόν μοι δίδου σαῖς λιταῖς, ἀνυμνοῦντι σου Εὐβούλη τό μνημόσυνον.

Ἡ καθαρά πολιτεία σου καί σεμνή, ὥσπερ δῶρον ἅγιον, προσενήνεκται Θεῷ, ὅθεν οὐρανίων ἀγαθῶν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Εὐβούλη σε ἠξίωσε.

Νόμον τόν θεῖον πληροῦσα πίστει θερμῇ, καί νομίμως πάνσεμνε, θεραπεύουσα Θεόν, μήτηρ ἀληθῶς θεοφιλῆς, ἀνεδείχθης τοῦ κλεινοῦ Παντελεήμονος.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Κόρη ἢ τῶν πιστῶν, κραταιά βοήθεια, καί ἐλπίς χριστιανῶν, ρῦσαι με παθῶν ἐπαγωγῆς, καί πικρῶν ἐπηρειῶν τοῦ πολεμήτορος.

ᾠδή γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς Σὺ.

Ἐνδεδυμένη τήν στολήν, τήν ἐξ ἔργων ἁγίων, μυστικῶς ὑφανθεῖσαν, ἀνεκλήθης ἐν χαρᾷ, ἐν τῷ νυμφῶνι Χριστοῦ, ὦ Εὐβούλη, καθαρῶς βίωσασα.

Ὁλη καρδία καί ψυχῇ, ἀγαπήσασα μήτερ, τόν Σωτῆρα τῶν ὅλων, ἠκολούθησας Αὐτῷ ἀνεπιλήπτω ζωῇ, καί ἀμέμπτοις, ἤθεσι καί πράξεσι.

Φόβω τειχίσασα τόν νοῦν, τοῦ Θεοῦ μακαρία, μακαρίως τόν βίον, διελήλυθας ἐν γῆ καί τῆς ἀλήκτου ζωῆς, ὦ Εὐβούλη, ἐπαξίως ἔτυχες.

Θεοτοκίον.

Ράβδον βλαστήσασα Χριστόν, ὡσπερ ἄνθος εὐῶδες, ἀποτίστως προγράφει Ἡσαΐας σε Ἄγνη, σύ γάρ τόν πάντων Θεόν ὑπέρ λόγον, τέτοκας δι' ἔλεος.

**Κάθισμα. Τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος,
ἐκ τοῦ Μηναιίου.**

Τῆς Ἁγίας.

Δόξα

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Εὐβούλως ἐβίωσας, καί θεαρέστως σεμνή, τὰς
ρήσεις πληρώσασα, τὰς σωτηρίους Χριστοῦ,
Εὐβούλη θεόπνευστε, ὅθεν τῆς τῶν Ἁγίων, ἡξιώθης
εὐκλείας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένη ᾧ
πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα ἐν σώματι, τόν Ποιητήν τοῦ παντός τήν
φύσιν ἀνέπλασας, τήν συντριβεῖσαν ἡμῶν
ἀπάτη τοῦ ὄφεως. Ὅθεν σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, μέλπομεν Θεοτόκε, καί πιστῶς σοι
βοῶμεν, χαῖρε τῆς ἀφθαρσίας, πηγῆ ζωοπάροχος.

ᾠδή δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οσίαις πράξεσι, Θεῷ λατρεύουσα, ὀσιώτατον
σκεῦος περιφανές ὤφθης παμμακάριστε
πρός τήν αἰώνιον ζωήν, τὰς πορείας σου ἰθύνουσα.

Νοῖ θεόφρονι, μήτηρ θεόληπτε, εὐβουλίας
ἀγίαις τοῦ εὐκλεοῦς, ἀθλοφόρου πέφηνας
Παντελεήμονος σαφῶς, ᾧ Εὐβούλη παναοίδιμε.

Αμέμπτως ἤνυσας, μήτερ τόν βίον σου,
σωφροσύνη καί γνώμη θεοφιλεῖ, ὅθεν
μεταβέβηκας πρὸς τήν οὐράνιον ζωήν, σύν
ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Ἰλαία εὐκαρπος, Εὐβούλη πέφνηας, ἐν αὐλαῖς
τοῦ Κυρίου δαυτικῶς, καί Παντελεήμονα,
ὡσπερ βλαστόν ἀειθαλῆ, καί κατάκαρπον
ἐβλάστησας.

Θεοτοκίον.

Υψίστου σκηνώμα, περιφανέστατον, Θεοτόκε
Παρθένε σκεῦος φωτός, τὴν ψυχὴν μου
ἔργασαι, ἀποκαθαίρουσα αὐτήν, τῶν ἐκτόπων
ἐνθυμήσεων.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Βίβλους Εὐβούλη τὰς ἱεράς, γνώμη μελετῶσα
βουνεχεῖ, ἐν ταύταις πλοῦτον ἀκήρατον εὔρες
αἰωνίου ζωῆς δοξάζουσα, τόν δι' αὐτῶν τῷ κόσμῳ
λαλοῦντα Κύριον.

Ὅτῃς νηδύος τῆς σῆς καρπός, ὁ γεωργηθεῖς
θεοφιλῶς, Παντελεήμων ὁ ἔνδοξος, τῷ Θεῷ
προσήχθη πόνοις ἀθλήσεως, Εὐβούλη μακαρία ὡς
θῦμα ἅγιον.

Υδωρ τό ἄφθαρτον ἐκ πηγῆς, μήτερ σωτηρίου
μυστικῶς, εἰσδεξαμένη ἐν πνεύματι τόν τῆς
ἁμαρτίας χειμάρρουν πέφευγας, καί πρὸς λιμένα
ἔφθασας τόν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ᾠφθης χρυσοειδής, τέξασα ἐν σώματι
ἡμῖν, Πατρός Ἄγνη τό ἀπαύγασμα, ὅθεν τῶν
τοῦ σκότους παθῶν με λύτρωσαι, καί φέγγει
μετανοίας τόν νοῦν μου λάμπρουνον.

ᾠδή στ'.

Τοῦ βίου τήν θάλασσαν.

Ἡλίου τήν ἔλλαμψιν, τοῦ ἀδύτου μυστικῶς,
εἰσδεξαμένη ἔνδοξε, ἐν τοῖς ἔργοις
διέπρεψας τοῦ φωτός, Εὐβούλη θεόληπτε, καί πρὸς
φῶς τό οὐράνιον ἀνέδραμες.

Ναός θείας χάριτος, ἀνεδείχθης ἀληθῶς, δι'
ἐργασίας κρείττονος, καί ναόν πρὸς οὐράνιον
ἐν χαρᾷ, Εὐβούλη ἐχώρησας, τήν ζωὴν ὁσίως
ἐκτελέσασα.

Μητέρα σε ἔνθεον, ὁ σός πόθος πρὸς Χριστόν,
Εὐβούλη ἀναδείκνυσι, γαλουχεῖς γάρ ἐν
πίστει τῇ ἀληθεῖ, τόν Παντελεήμονα, μεθ' οὗ
πάντες τιμῶμεν σε γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν Ἄχραντε, ἐκ γαστρὸς σου ὑπὲρ νοῦν,
Ἐσαρκός ἐν ὁμοιώματι, τοῦ Πατρός τό
ἀπαύγασμα ἐπὶ γῆς, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, καί τῆς
πλάνης τό σκότος διαλέλυκε.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καθάπερ ρίζα εὐσεβῆς καί ἁγία,
ἀναβλαστήσασα Εὐβούλη θεόφρον, τόν
ἀθλητήν Χριστοῦ Παντελεήμονα, ἀρεταῖς
ἐκόσμησας, τήν ὄσιαν ζωήν σου, καί Ἁγίων μέτοχος
μετά τέλος ἐγένου, μεθ' ὧν δυσώπει σώζεσθαι
ἡμᾶς, πάσης ἀνάγκης, τούς σέ μακαρίζοντας.

Εἶτα τό Κοντάκιον, τόν Οἶκον
καί τό συναξάριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος
ἐκ τοῦ Μηναίου, καί ἐν συνεχείᾳ τά ἐξῆς:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην τελοῦμεν
τῆς Ἁγίας καί μακαρίας Εὐβούλης,
μητρός τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Στιχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν ἀθλητῇ τέκνῳ,
ἀθλομήτωρ καλλιτέκνος Εὐβούλη.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Λαμπρυνθεῖσα τήν διάνοιαν θεόληπτε, ταῖς
θεαρέστοις πράξεσιν, τόν τοῦ σκότους
ἄρχοντα μῆτερ, ἡσχυνας σοφῶς καί χαίρουσα
ἔψαλλες Χριστῷ, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Πολιτείας έναρέτου κατορθώμασι, ἡγιάσθης,
καί τῷ Σωτῆρι κάρπωμα δεκτόν, προσήχθης
βοῶσα ἐμμελῶς, εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ὠσπερ ἄμπελος Χριστῷ ἐκαρποφόρησας, οἶά
περ βότρυν πέπειρον, τόν ὠραῖον βλαστόν
σου μήτερ, στάζοντα ἡμῖν, τό νέκταρ τῆς χάριτος
αἰεί, τοῖς ἐορτάζουσι τήν σήν μνήμην Εὐβούλη
σεμνή.

Θεοτοκίον.

Γεωργήσασα ἀγεωργήτως Ἄχραντε, ξύλον ζωῆς
τόν Κύριον, ψυχικοῦ με θανάτου ρῦσαι χάριτι
τῆ σῆ καί δίδου μοι δύναμιν πατεῖν, τάς κατ' ἐμοῦ
τοῦ πονηροῦ, ἐπιβουλὰς χαλεπάς.

Ὠδή η'. Ἐκ φλογός τοῖς ὀσίοις.

Εντολῶν τοῦ Κυρίου ἐργάτις δόκιμος, ἀνευδότῳ
καρδία Εὐβούλη γέγονας, ὅθεν τῆς Αὐτοῦ
βασιλείας μετέσχηκας, μετά τοῦ υἱοῦ σου, Χριστόν
ὑπερυψοῦσα.

Ροῦν τῆς πλάνης φυγοῦσα στεροῶ φρονήματι,
καί Χριστῷ ἐπομένη ἐνθέῳ ἔρωτι τῆς τῶν
ἐκλεκτῶν, κληρουχίας ἠξίωσαι, ἐνδοξε Εὐβούλη, ἐν
ταῖς σκηναῖς Ἁγίων.

Αγιότι βίου σαυτήν κοσμήσασα, τόν πανάγιον Λόγον ὡς ἀγαπήσασα, στέφος εὐπρεπές, παρ' Αὐτοῦ μήτερ δέδεξαι, καί ταῖς τῶν Ἁγίων, ἠρίθμησαι χορείαις.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεῖς ἐξ αἱμάτων σου ὁ Ὑπέρθεος, τῶν ἀνθρώπων τήν φύσιν Ἄγνη ἐθέωσε, ὅθεν ὡς πηγῆν, τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, μέλπομέν σε Κόρη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'. Θεόν ἀνθρώποις.

Ισχὺς Εὐβούλη θεία σοι δέδοται, δι' ἧς ἐν Ἰσωφροσύνη καί ἐν πάσῃ σεμνότητι ἐπὶ γῆς τὴν ζωὴν διήνυσας, Θεῶ εὐαρεστήσασα, τῷ σέ πάνσεμνε, πρὸς τὰς οὐρανίους, ἀναπαύσεις μεταστήσαντι.

Μῆτερ ἁγία καί θεοφόρητε, τοῦ θαυμαστοῦ ἐν μάρτυσι Παντελεήμονος, ἀρετῶν κειμήλιον ἔμψυχον, σὺν τῷ υἱῷ σου πάντοτε καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Εὐβούλη, τῶν ἐν ὕμνοις γεραιρόντων σε.

Οσίων τάξεσι συνηρίθμησαι, ὡς τῷ Χριστῷ ὁσίως καί ἀμέμπτως δουλεύσασα, καί ἀῦλω φωτὶ δεδόξασαι, μεθέξει θεωθεῖσα τῇ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἧς καί ἡμᾶς Εὐβούλη μετασχεῖν Χριστόν ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Υδατος ζῶντος πηγή ἀκένωτος, τήν
φλεγομένην καύσωνι παθῶν τε καί θλίψεων,
δυσωπῶ σε ψυχὴν μου δρόσισον, καί πότισόν με
Κόρη τήν θείαν χάριν ^{σου} ὡς ἂν τῆς δυναστείας
περιγένωμαι τοῦ δράκοντος.

Ἐξαποστειλάριον

τό τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος
καί τό ἐξῆς τῆς Ἁγίας Εὐβούλης.

Οὐρανόν τοῖς ἄστροις.

Θεοπρεπῶς ἐν κόσμῳ, εὐαρεστήσασα Θεῶ,
ἐπουρανίου εὐκλείας, κατηξιώθης μυστικῶς,
ὑπέρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σέ τιμώντων Εὐβούλη.

Θεοτοκίον.

Θεόν ἀφράστως τεκοῦσα, εἰς ἀνακαίνησιν
βροτῶν, τήν ρυπωθεῖσαν ψυχὴν μου
ἐκκάθαρον ἐκ τῶν παθῶν, καί ρῦσαι με Θεοτόκε,
ἐπινοιῶν τοῦ Βελίαρ.

Εἰς τοὺς Αἴνους

Ἰστώμεν στίχους στ' καί ψάλλομεν γ' τοῦ Ἁγίου
Παντελεήμονος καί γ' τῆς Ἁγίας Εὐβούλης.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἐλεος Θεοῦ μιμούμενος...

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν...

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος...

Καί τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Εὐβούλη δοχεῖον ἐκλεκτόν, πάσης καθαρότητος, ζωῆς ὀσίας θησαύρισμα, Παντελεήμονος, τοῦ στεροροῦ ὀπλίτου, μήτηρ θεοφόρητος, σύν τούτῳ ἐκτενωῶς καθικέτευε, Χριστόν δεόμεθα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην καί τό μέγα ἔλεος.

Εὐβούλη θεράπεινα Θεοῦ, ὠφθῆς βίῳ κρείττονι, εὐαγγελίου τά ρήματα καλῶς πληρώσασα, καί ἀμέμπτοις τρόποις, ἐπί γῆς λατρεύσασα, τῷ σέ πρός οὐρανόν μετοκίσαντι, ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην καί τό μέγα ἔλεος.

Εὐβούλη βουλή τῆς θεϊκῆς, εὐσεβῶς βαδίσασα, δι' ἀρετῆς καί σεμνότητος ἐνθέῳ ἔρωτι, τήν ὁδόν Ὁσία, πρός πόλιν οὐράνιον, ἐσκήνωσας Ἁγίων σύν τάγμασι, μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην καί τό μέγα ἔλεος.

**Δόξα. Ἦχος δ΄.
Ἀμφοτέρων.**

Γενεά εὐθέων εὐλογητὴ πέφυκε, κατὰ Δαβίδ τὸν
θεῖον, ἐν εὐλογίαις θείας χρηστότητος. Ἰδού
γάρ Παντελεήμων ὁ περιδοξος, ὁ μέγας ἐν
ἀθληταῖς καὶ ἀήττητος, καὶ ἐν θαύμασι περιφανής,
καὶ ἡ τούτου ἁγία μήτηρ, Εὐβούλη ἡ θεοτίμητος, τῆς
μακαρίας ζωῆς τό ἔμψυχον σκεῦος, ἐν τοῖς
δικαιώμασι Κυρίου πορευθέντες, τῆς οὐρανίου
δόξης, ἄμφω ἠξιώθησαν καὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
τυχόντες, τὸν τῆς θεώσεως καρπὸν ἐτρύγησαν.
Αὐτοῖς καὶ ἡμεῖς βοήσωμεν δυὰς ἁγία καὶ
θεοδόξαστε, υἱέ μητρὸς θεοφιλοῦς, καὶ μήτηρ
τέκνου θεοειδοῦς, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι πρεσβεύσατε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἐκ παντοίων κινδύνων...**

Δοξολογία μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τά τυπικά, οί μακαρισμοί, καί ἐκ μέν τοῦ κανόνος
τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἡ γ' ᾠδή,
ἐκ δέ τοῦ κανόνος τῆς Ἁγίας Εὐβούλης ἡ στ'.
Ἀπόστολον καί Εὐαγγέλιον ὄρα τῇ κζ' Ἰουλίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον...

Μεγαλυνάρια.

Τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Χαίροις ἀναργύρων ἡ καλλονή, ᾧ
Παντελεήμων, ἀθλοφόρε Χριστοῦ κλεινέ,
χαίροις ὁ ἐν οἴκτῳ, πηγάζων τάς ἰάσεις, καί πάντα
θεραπεύων, τούς προσιόντας σοι.

Τῆς Ἁγίας Εὐβούλης.

Χαίροις τήν οὐράνιον νῦν χαράν, ὡς
ἀθλητομήτωρ, καί Ἁγίων συγκοινωνός, ἔνδοξε
Εὐβούλη, ὅθεν ἐκ πάσης λύπης, καί πάσης ἀθυμίας
ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Ἀμφοτέρων.

Δόξης ἀπολαύοντες θεϊκῆς, ᾧ Παντελεήμων, τοῦ
ἐλέους ὁ θησαυρός, καί σεμνή Εὐβούλη,
δυάς δεδοξασμένη, ἡμῖν ἐξιλεοῦσθε, τόν μόνον
εὐσπλαχνον.

Δίστιχον.

Εὐβούλως Εὐβούλη με βιοῦν ἐν κόσμῳ
Γεράσιμον ἔρρωσον τόν σέ ὑμνοῦντα.